

Сумна

Тетяна Даніленко

Така зробилася сумна...
Пісень ніяких на співаю,
А вечорами все одна
В віконце місяць виглядаю —
Чи повний місяць, чи старий,
На молодий завжди погляну.
Хто винний з нас, а хто правий —
Я розумом вже не дістану...
Те знає серце, бо болить,
А туга вихід не знаходить.
Не спить біда моя, не спить,
І хмари товпляться на сході.
Все тужить скривджена душа,
Та стогін зовні не почути —
То серце зради не прийма,
І руки до біди прикуті.
І все — не в радість, все пусте...
З весни повикидали квіти.
Коли ще рана заросте
На серці, сльозами политім?
І чи проклюнеться трава
На тому спаленому полі?
Чи правда знайдеться жива
В степах загубленої долі?..

14.01.2021

